

I Księga Samuela

Rozdział 19

1. I mówił Saul do Jonaty, syna swego, i do wszystkich sług swoich, aby zabili Dawida. Ale Jonatas, syn Saulów, miłował Dawida barzo. 2. I oznajmił Jonatas Dawidowi, mówiąc: Szuka Saul, ociec mój, zabić cię. A przetoż strzeż się, proszę, rano, a zataisz się i skryjesz. 3. A ja wyszedszy stanę podług ojca mego na polu, gdziekolwiek będziesz, i ja będę mówił o tobie do ojca mego, a cokolwiek pobaczę, to oznajmię tobie. 4. A tak mówił Jonatas o Dawidzie dobrze do ojca swego Saula i rzekł do niego: Nie grzesz, królu, przeciwko słudze twemu Dawidowi, boć nic nie winien, a sprawy jego sąc barzo pożyteczne. 5. I położył duszę swą w ręce swej, i zabił Filistyna, i uczynił Pan zbawienie wielkie wszemu Izraelowi: widziałeś i byłeś rad. Czemuż tedy grzeszysz przeciw krwi niewinnej, zabijając Dawida, który jest bez winy? 6. Co gdy usłyszał Saul, ubłagany słowy Jonaty przysiągł: Żywie Pan, że nie będzie zabit. 7. Wezwał tedy Jonatas Dawida i oznajmił mu wszystkie te słowa; i przywiódł Jonatas Dawida do Saula, i był przed nim, jako był wczora i dziś trzeci dzień. 8. Ale wojna zasię się wszczęła i wyciągnąwszy Dawid walczył przeciw Filistynom, i poraził je porażką wielką, i uciekli przed obliczem jego. 9. I popadł duch zły PANSKI Saula, a siedział w domu swym i dzierżał oszczep, a Dawid grał na arfie ręką swą. 10. I chciał Saul przebić Dawida oszczepem ku ścianie, ale się Dawid umknął przed obliczem Saula, a oszczep bez urazu utknął w ścianie, a Dawid uciekł i zachował się nocy onej. 11. Posłał tedy Saul drabanty swe do domu Dawidowego, aby go strzegli i był zabit rano. Co gdy Dawidowi powiedziała Michol, żona jego, mówiąc: Jeśli się tej nocy nie schronisz, jutro umrzesz. 12. Spuściła go oknem, a on uszedł i uciekł, i zachowan jest. 13. I wzięła Michol podobieństwo człowiecze, i położyła je na łożu, a skórę sierścistą kozią położyła u głowy jego i przykryła ją szatami. 14. A Saul posłał sługi, aby porwali Dawida, i odpowiedziano, że choruje. 15. I zasię posłał Saul posły, aby oglądali Dawida, mówiąc: Przynieście go do mnie na łożu, aby był zabit. 16. A gdy posłowie przyszli, naleziono podobieństwo na łożu, a skóra kozia u głowy jego. 17. I rzekł Saul do Michol: Czemuś mię tak oszukała i wypuściłaś nieprzyjaciela mego, aby uciekł? I odpowiedziała Michol Saulowi: Iż on mówił mi: Puść mię, inaczej zabiję cię. 18. A Dawid, uciekszy, zachowan jest i przyszedł do Samuela do Ramata, i oznajmił mu wszystko, co mu uczynił Saul. I poszli on i Samuel, i mieszkali w Najot. 19. I powiedziano Saulowi od mówiących: Oto Dawid w Najot w Ramata. 20. I posłał Saul sługi, aby porwali Dawida; którzy gdy ujrzeli gromadę proroków prorokujących i Samuela stojącego nad nimi, przyszedł też na nie Duch Pański i jęli też sami prorokować. 21. Co gdy powiedziano Saulowi, posłał i drugie posłańce: i oni też prorokowali. I znowu posłał Saul trzecie posłańce, którzy też sami prorokowali. I rozgniewany gniewem Saul 22. poszedł też sam do Ramata, i przyszedł aż do studnie wielkiej, która jest w Socho, i spytał się, i rzekł: Na którym miejscu są Samuel i Dawid? I powiedziano mu: Oto są w Najot w Ramata. 23. I szedł do Najot w Ramata, i przyszedł też nań Duch Pański, a szedł idąc i prorokował, aż przyszedł do Najot w Ramata.

24. I zewlókł też i sam szaty swe, i prorokował z drugimi przed Samuelem, i padał nagi przez cały on dzień i noc, skąd i wyszła przypowieść: Aż i Saul między proroki?

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.